Р Е Ш Е Н И Е
№ 3349

гр. София, 20.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова
ЧЛЕНОВЕ: Юлия Раева
Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1065** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение на Софийски районен съд (СРС), НО, 101-ви състав от 04.12.2013 г. по НАХД № 5936/2013 г. по описа на СРС, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № К-[ЕГН]/19.04.2012 г. на главен директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“, с което на [фирма], [населено място] на основание чл. 72 от Закона за туризма (отм.) за нарушение на чл. 46, т. 2 от ЗТ (отм.) е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда лева) лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба, с която се иска неговата отмяна, като неправилно, постановено при съществени нарушения на производствените правила - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Излага съображения, че по време на проверката туристическия обект е бил категоризиран. Твърди, че съгласно Закона за туризма (отм.) категоризацията е безсрочна. Иска се отмяна на обжалваното решение, респективно отмяна на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касация, Комисия за защита на потребителите се представлява от адв. А.. Оспорва жалбата. Депозира писмени бележки.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства, съобрази

доводите и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.
Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.
Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 12.01.2012 г. служители на К. извършили проверка в обект, заведение за хранене и развлечение, находящ се в [населено място], жк Л., бл. 033. При проверката било установено, че обектът разполага с 28 места за сядане и предлага за продажба топли напитки, алкохолни и безалкохолни напитки, бира, пакетирани захарни и солени изделия, ядки и сладкарска продукция. Констатирано било, че обектът не разполага с удостоверение за категоризация или временно удостоверение за открита процедура по категоризиране. За извършената проверка е съставен констативен протокол № К-138062/12.01.2012 г. Проверяващите продължили проверката по документи в К., при която едноличният търговец представил копие от квитанция № [ЕГН]/16.01.2012 г., за платена такса за разглеждане на заявление за категоризация. За горното нарушение св. П. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № [ЕГН]/18.01.2012 г., в присъствието на свидетелите К. и К.. ЕТ е представил пред районния съд временно удостоверение за открита процедура по категоризиране и регистрация на туристически обект № СО-ТО-10626 от 25.01.2012 г., видно от чиято дата последното е издадено е след съставяне на АУАН. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № [ЕГН]/19.04.2012 г. на главен директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“, с което на [фирма], [населено място] на основание чл. 72 от Закона за туризма (отм.), за нарушение на чл. 46, т. 2 от ЗТ (отм.) е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1000 лв.
От правна страна районният съд е констатирал, че АУАН е съставен и НП е издадено от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 от ЗАНН. Установил е, че не са допуснати съществени процесуални нарушения – счел е, че нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено са описани достатъчно ясно и изчерпателно в АУАН и НП, поради което е спазено правото на защита на наказаното лице. От материалноправна страна съдът също не е намерил основание за отмяна на НП. Анализирал е нормата на чл. 46, т. 2 от ЗТ и е приел, че същата вменява на задължените субекти да предоставят туристическа услуга само при наличие на удостоверение за категоризация и е обосновал извод, че към датата на проверката търговският обект е нямал категоризация или временно удостоверение за открита процедура по категоризация, с оглед на което правилно му е ангажирана административнонаказателната отговорност.
Решението на районния съд е правилно.
Разпоредбата на чл. 46, т. 2 ЗТ (отм.) задължава лицето, предоставящо туристически услуги в туристически обекти по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3 и 10 да предоставя услугите в категоризиран туристически обект или в обект, на който е издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризиране. Безспорно е, че използваният от дружеството обект е такъв по чл. 3, ал. 3, т. 3 ЗТ (отм.), не попада в обхвата на изключенията, предвидени в чл. 50, ал. 2 от същия закон и не е бил снабден с удостоверение към момента на извършване на проверката. Обстоятелството, че след

тази дата търговецът се е снабдил с временно удостоверение не е основание да не бъде ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Без значение за съставомерността на деянието са извършените от търговеца действия след издаване на АУАН за снабдяването му с изискуемото от закона удостоверение за категоризация.

Неоснователно е възражението на касатора за нарушение на административнопроизводствените правила. Както АУАН, така и НП са издадени от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, в предписаните от закона форма и съдържание и при спазване на процесуалните правила.

Неоснователни са възраженията на касатора за наличие на издадено безсрочно удостоверение за категоризация. Съгласно чл. 53, ал. 1, т. 3 от ЗТ категория на туристически обект по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3 и 10 се прекратява: при промяна на вида на туристическия обект. Със Заповед № РД-09-06-3030/15.07.2008 г. на кмета на СО е категоризиран обект – кафе-аперитив „П.“, находящ се в [населено място], жк Л., бл. 033. За собственик на обекта е посочен С. М. Ц., а за наемател – [фирма]. Описаният обект не е идентичен с процесния. Видно от представеното по делото временно удостоверение № СО-ТО-10626/25.01.2012 г. е открита процедура по категоризиране и регистрация на туристически обект - кафе-сладкарница „Н.“, находящ се в [населено място], жк Л., бл. 033. За собственик е посочен Ц. К. Х., а за наемател [фирма]. Следователно е налице „промяна на вида на туристически обект“ по смисъла на чл. 53, ал. 1, т. 3 от ЗТ (отм.).

Предвид това, че към момента на извършване на съдебен контрол е отменен Законът за туризма, за чието нарушение е санкциониран касаторът, настоящият съдебен състав служебно извърши проверка относно наличие на основание за прилагане на по-благоприятен закон. Съгласно чл. 206, ал. 1 от новия ЗТ (Обн., ДВ, бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., изм., бр. 68 от 2.08.2013 г., в сила от 2.08.2013 г., доп., бр. 109 от 20.12.2013 г., изм., бр. 40 от 13.05.2014 г.), който предоставя туристически услуги в некатегоризиран туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 1 - 3, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 10 000 лв. Предвидената в новия закон имуществена санкция е същата по размер като тази по отменения закон, следователно не е налице основание за прилагане на новия ЗТ.

Мотивиран така, съдът намира оспореното решение на СРС за законосъобразно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.12.2013 г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав по НАХД № 5936/2013 г. по описа на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.